

3. neděle adventní

Liturgické texty

1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11

Mezizpěv: Lk 1,46-48a.48b-50.53-54

2. čtení: 1 Sol 5,16-24

Evangelium: Jan 1,6-8.19-28

Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu.

Motto této neděle, která se tradičně nazývá "Gaudete" - radujte se. A zároveň v evangeliu znovu slyšíme o Janu Křtiteli, téměř stejný příběh jako minulou neděli. Jan několikrát odpovídá vyslancům z Jeruzaléma slovem "nejsem". Jak najít radost ve zjištění, že vlastně "nejsem"? Mojžíš slyšel z hořícího keře jméno Boha - "Jsem, který jsem". Opravdu jsem. Jediný já jsem v pravém smyslu toho slova, vše ostatní je jen díky mně, říká Bůh. Svatá Kateřina Sienská slyší ve svém dialogu s Boží prozřetelností větu: "Já jsem, který jsem, ty jsi ta která není". Tato závislost vlastní existence na existenci jiného může být pro někoho břemenem. Ve skutečnosti ale znamená svobodu. Pokud si člověk připustí svoji omezenost, osvobodí se od strachu. A to vede k radosti.

O svobodě k nám mluví Izaiáš v dnešním úryvku prvního čtení. Jsou to slova, která také slyšeli obyvatelé Nazareta, když mezi ně jednou v sobotu zavítal Pán Ježíš a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagogy. Podali mu svitek proroka Izaiáše a on jej rozvinul právě na tomto místě:

*"Přišel do Nazareta, kde vyrostl. Podle svého obyčeje vešel v sobotní den do synagogy a povstal, aby četl z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše; otevřel ji a našel místo, kde je psáno: ‚Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.‘ Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagoze byly na něj upřeny. Promluvil k nim: **„Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“** (Lk 4, 16-21).*

O jakém vězení je tu řeč? O Velikonocích na Bílou sobotu je v breviáři text staré homilie o Bílé sobotě. Píše se v něm toto:

"Co se to děje? Na zemi je dnes veliké ticho. Veliké ticho a samota. Veliké ticho, protože Král spí. Země se zděsila a zmlkla, protože vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a otřásl říší mrtvých. Jistě jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jistě chce navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti; jistě přichází vysvobodit z bolestí uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou, jako Bůh i Evin syn. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem. Jakmile ho praotec Adam uviděl, v úžasu se bil v prsa a na všechny volal: »Můj Pán ať je se všemi!« A Kristus Adamovi odpovídá: »I s tebou.« Chápe ho za ruku a burcuje ho slovy: »Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvítí."

Bere ho za ruku, aby ho vytáhl z "podzemní kobky". Z vězení. Pán tohoto světa tvrdí, že mu to tady patří a že všichni jsou jeho. A to Kristus přichází vyvrátit. Vysvobozuje nás z nadvlády strachu. Jan Křtitel to pochopil. Jeho "nejsem" dává bílko šek Bohu, aby na něj Bůh napsal, co bude chtít. Jan totiž ví, že ať to bude cokoli, bude to to nejlepší. Jedině Bůh, "který je" je schopen tvořit "z ničeho".

Proto může apoštol Pavel povzbuzovat nás křesťany: *"Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu... Varujte se zla, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností... Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní."*

Radost z Hospodina ať je naší silou! (Nehemiáš 8, 10)

P. Karel